

Nasz Patron

**Patronem Szkoły Podstawowej nr 4
z Oddziałami Dwujęzycznymi w Mysłowicach
jest Wojciech Korfanty (ur. 20 kwietnia 1873 r. - zm. 17 sierpnia 1939 r.)**

Wojciech Korfanty to jedna z najwybitniejszych postaci w dziejach najnowszych Górnego Śląska. Jest to polityk, którego działalność wpłynęła w wielkim stopniu na dwudziestowieczne losy tej ziemi. Równocześnie jednak nie ograniczał się do problemów Śląska, był indywidualnością w skali całej II Rzeczypospolitej, choć trzeba przyznać, że poglądy przez niego głoszone były często oceniane jako kontrowersyjne.

Wojciech Korfanty urodził się w 1873 roku w Sadzawce (obecnie Siemianowice Śląskie) w rodzinie górniczej. Był politykiem, publicystą, a zarazem obrońcą polskości Górnego Śląska. W działalności politycznej występował przeciwko germanizacyjnym posunięciom władz i partii Centrum. Zgodnie z podstawami programowymi Narodowej Demokracji głosił hasła nierozdzielnej łączności Górnoszlązaków z narodem polskim, domagał się równouprawnienia narodowego Polaków. Wyraźnie deklarował się jako przeciwnik socjalizmu, opowiadając się jednocześnie za poprawą warunków materialnych robotników oraz demokratyzacją państwa pruskiego. W 1901 r. objął redakcję "Górnoszlązaka" w Katowicach. W styczniu 1902 roku osadzono go na okres czterech miesięcy w więzieniu we Wronkach. Zetknął się z działalnością Ligi Narodowej i Związku Młodzieży Polskiej. Uczęszczał na zebrania Towarzystwa Socjalistów Polskich. W listopadzie 1902 przyczynia się do założenia Polskiego towarzystwa Wyborczego na Śląsku.

Wraz z wybuchem pierwszej wojny światowej Korfanty mieszkał osamotniony w Berlinie. Przekonany o pewnym zwycięstwie niemieckim, wstąpił do służby rządu niemieckiego i podjął pracę działając na rzecz propagandy wojennej.

W latach 1903-1912 i w 1918 był posłem w Reichstagu oraz pruskim Landtagu (1903-1918). 25 października 1918 r. wystąpił w Reichstagu z głośnym żądaniem przyłączenia do państwa polskiego wszystkich ziem polskich zabranych po zaborze pruskim oraz Śląsk Górny i Średni. Po pierwszej wojnie światowej wszedł między innymi w skład Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu. W styczniu 1920 został mianowany przez rząd polski komisarzem plebiscytowym na Górnym Śląsku, kierował całością przygotowań organizacyjnych, propagandowych i politycznych. udało mu się rozbudować imponujący aparat propagandowy. Korfanty nie ominął żadnej okazji, aby polepszyć polskie szanse wygrania plebiscytu. W tym celu kupił lub założył wiele gazet, na łamach których rozpowszechniał własną propagandę. Ludności wiejskiej obiecał przeprowadzenie reformy rolnej,

Był przeciwnikiem polityki faktów dokonanych i rozstrzygnięć zbrojnych, przez co sprawując funkcję faktycznego dyktatora trzeciego powstania śląskiego, po pierwszych sukcesach militarnych dał rozkaz wstrzymania działań zbrojnych i czekania na decyzję mocarstw Ententy. W latach 1922-1930 poseł na Sejm związany z Chrześcijańską Demokracją (ChD). Od października do grudnia 1923 r. był wicepremierem w rządzie Wincentego Witosa i jego doradcą z ramienia ChD. Od 1924 r. został wydawcą dzienników "Rzeczpospolita" i "Polonia". Był zdecydowanym przeciwnikiem Józefa Piłsudskiego. Po zwycięstwie sanacji stał się obiektem ataków z jej strony. Wszystkie próby

Korfantego doprowadzenia do zjednoczenia opozycyjnych sił politycznych w celu obalenia znenawidzonego reżimu Piłsudskiego, nie powiodły się.

W 1930 został aresztowany i wraz z posłami Centrolewicy osadzony w twierdzy brzekiej. Od kwietnia 1935 był na emigracji w Czechosłowacji. W 1936 wraz z Ignacym Paderewskim, Józefem Hallerem i Wincentym Witosem brał udział w rozmowach politycznych tzw. "Frontu Morges". Jeden z organizatorów i pierwszy prezes Stronnictwa Pracy, powstałego w 1937 r. w wyniku połączenia Chadecji i Narodowej Partii Robotniczej. Po aneksji przez Niemcy wyjechał z Czechosłowacji do Francji, lecz w obliczu groźby wybuchu wojny potajemnie wrócił do kraju. Został tam aresztowany na podstawie sankcji prokuratorskiej w kwietniu 1939 r.. Po trzech miesiącach został zwolniony z powodu ciężkiej choroby, poczym wkrótce zmarł (17 VIII 1939). Pomimo swojego olbrzymiego autorytetu Korfanty był tylko człowiekiem i nie wystrzegając się błędów Korfantemu zarzucano, że zubożył się na polskich pieniądzach rządowych, które zostały mu powierzone w celu organizowania i wspierania polskiej walki propagandowej okresu plebiscytowego. Sejmowy sąd marszałkowski udowodnił mu nawet, że otrzymał ogromne wsparcie od niemieckich kręgów przemysłowych terenów wschodnich Górnego Śląska. Jak ważnym był on człowiekiem dla Górnego Śląska obrazuje fakt, iż dwa tygodnie po jego śmierci Górny Śląsk stał się znowu niemiecki.

Jego pogrzeb, który odbył się w Katowicach 20 sierpnia 1939 przekształcił się w wielką manifestację patriotyczną. Jego zwłoki spoczywają na cmentarzu w Katowicach przy ulicy Francuskiej, zwanym "Śląskimi Powązkami".